

טומי,

בהתחלה כתבתי את המכתב הזה כמעין סקירה יבשה של "קיצור תולדות הזמן" של עין-יה וטומי מאז שהיכרתם איפשהו בשנת 86 ועד היום.

אח"כ החלטתי לכתוב עליך את הדברים העיקריים שראיתי אצלך ובקשר שלך עם אמא שלי:

- אני ראיתי קשר מיוחד במינו, שלם, ממלא את שניכם ולא צריך יותר. הרבה פעמים היה נדמה שאתם לא צריכים אף אחד, שמספיק לכם האחד את השניה, עם התחביבים, הקריאה, הגיאולוגיה, הציורים, המוזיקה הקלאסית ושאר סממני התרבות הייקיים.
 - הצורה בה קיבלת את לשם, הנסיעות להביא אותה הלך-חזור לטבריה עד השנים האחרונות, הקבלה שלה למשפחה שלכם על כל המורכבות - הסתכלתי מהצד והערצתי אותך על זה.
 - הידע העשיר, ההשכלה בהיסטוריה, גיאולוגיה, ארכיאולוגיה. אוטוידקט שרוחב ההשכלה והאופקים שלו לא נופלים מפרופסור באוניברסיטה, ושחלק גדול מהידע הזה מגיע מזכרונות וביוגרפיה עצמית, של מי שעבר ממש פיזית בצמתי ההיסטוריה הללו.
 - אהבתי לראות את העיסוק שלך בנגרות, תיקון ושיפוץ רהיטים וכסאות ישנים ועד היום שולחן העבודה שלי הוא שולחן שקיבלתי ממך אחרי שמישהו מהקיבוץ רצה להיפטר ממנו. ואתה לא יכול לראות שולחן או כיסא או כל דבר בעל ערך נזרק סתם, ללא תיקון או שיפוץ והחזרה לשימוש.
 - העיסוקים הרבים: מקהלה, גיאולוגיה, "בני-עקיבא", הדרכה בתל חצור, שיקפו אדם פעלתני וסקרן שכל הזמן לומד, מרחיב את הידע ומעמיק בתחומים שונים.
 - הדאגה והליווי לאמא שלי כשחלתה וכשאושפזה היתה מחממת לב והרגשתי שיש לי שותף בעניין הזה.
- לאורך השנתיים האחרונות ובייחוד בשנה האחרונה כשאמא שלי נמצאת בבית-יונתן היית שם בביקורים, בדאגה, ב"ביקורים בגניבה" בבית שלכם, כשהרשויות בבית-יונתן אוסרות על יציאה מהבית הסיעודי ואתה הגעת לשם עם הקלנועית, והתעקשת לקחת אותה איתך הביתה, אפילו רק לביקור חטוף.

ועוד 2 מחשבות אחרונות:

- איבדתי את אבי בגיל 6, ובמידה רבה גדלתי על המיתוס שנקרא "גיורא ניר" כפי שהשתקף בספר שנכתב עליו, ומהסיפורים של אמא

שלי. אני במהות טיפוס סגור, לא יוצר קשרים בקלות ושומר
"דיסטנס".

לקח לי זמן לעבד את ההבדל בין הצבר, איש הסיירת והקיבוצניק,
לבין יליד גרמניה עם חזות וגינונים אירופאיים ומבטא ייקי, שנולד עוד
לפני שהיטלר עלה לשלטון.

ההתקרבות בשנים האחרונות וסביב הדאגה והליווי של אמא שלי
הראו לי איזה אדם חם, איכפתי ודואג היית, והיום אני יודע שאמא
שלי לא יכלה לבקש בן-זוג וקשר טובים יותר.

- היכרתי בתקופה האחרונה את המשפחה הקרובה - רותי וגדי, גילה,
יותם (ואת האחרים בעיקר מסיפורים ורכילות). אני רוצה להגיד שיש
לך משפחה לתפארת - חמה, מעורבת, דואגת. גם זה משקף אותך,
את האדם שהיית - מעורב, שומר על הקשרים, המשפחה, הנכדים,
הנינים וכולם.

נוח בשלום על משכבך ויהי זכרך ברוך ונצור בליבנו.

קרי ניר

